

Daniel Kitabı - Yüz Kırk Dokuz Numaralı

Tanrı'nın Sırrı Açığa Çıktı: Tanrısallık ile İnsanlığın Birleşmesi

Jeff Pippenger

2024-03-21

Daniel kitabının on birinci bölümünün kırkıncı ayetinde temsil edilen tarihi incelemekteydik. Şimdi, ayetin içinde yer alan ve yeryüzünden çıkan canavarın Protestan boynuzunun tarihini temsil eden içsel tarih hattını ele alıyoruz. Tanrı'nın sırrını, üçüncü meleğin gelişinde Mesih'in ilahiyetini insanlıkla birleştirmesi olarak tanımlamak için, Hezekiel'in otuz yedinci bölümdeki iki çubuğunun birleştirilmesini bir referans noktası olarak kullanıyoruz. Çizgi üzerine çizgi ilkesine göre, Yuhanna'nın yedinci borazanın çalınışı sırasında tamamlandığını belirlediği Tanrı'nın sırrının mesajı, Elçi Pavlus tarafından özellikle Laodikya'ya gönderilmişti. Hezekiel, Yuhanna ve Pavlus'un tanıklığı, 1888'de Jones ve Waggoner'in mesajında temsil edilen ve Laodikya'ya yönelik olan aynı Tanrı sırrıyla uyum içindedir.

Sizin için, Laodikya'dakiler için ve yüzümü bizzat görmemiş olanların tümü için ne büyük bir mücadele verdiğimi bilmenizi isterim; öyle ki yürekleri teselli bulsun, sevgiyle birbirine kenetlensin ve Tanrı'nın, Baba'nın ve Mesih'in sırrını tanımaya götüren, anlayıştan doğan tam güvenceye ait bütün zenginliklere erişsinler. O'nda bilgelik ve bilginin bütün hazineleri saklıdır. Koloseliler 2:1-3.

Kefaret işi—tanrısallık ile insanlığın iki çubuğunun birleştirilmesi—üçüncü melek geldiğinde başladı; ancak Pavlus, Tanrı'nın sırrı olan bu iki çubuğun birleştirilmesinin nihai ve kusursuz gerçekleşmesini ele almaktadır. Bu nedenle mesajı, ilk kez 1856'da gelen, 1888'de tekrarlanan ve 11 Eylül 2001'de kusursuz gerçekleşmesini bulan Laodikya'ya yönelik mesaj olarak tanımlar. Pavlus, yedinci borazanın çalınmasıyla tamamlanacak olan Tanrı'nın sırrını sunarken tapınağı çift yönlü bir doğaya sahip olarak tanımlar. Bu sırrı baş ve beden olarak ikiye ayırır.

Ve o, beden, yani kilisenin başıdır; o başlangıçtır, ölümlerden ilk doğandır; öyle ki her şeyde üstünlük onun olsun. Çünkü Baba, bütün doluluğun onda yaşamasını uygun gördü; ve çarmıhının kanı aracılığıyla barışı sağlayarak, onun aracılığıyla, ister yeryüzünde ister göklerde olanlar olsun, her şeyi kendisiyle uzlaştırdı. Ve siz de, bir zamanlar kötü işleriniz yüzünden düşüncelerinizde yabancılaşmış ve düşman iken, şimdi o sizi bedeninin ölümüyle uzlaştırdı; kendi huzurunda sizi kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak sunmak için; yeter ki imanda temellenmiş ve sağlam kalasınız, işittiğiniz ve gök altında bulunan bütün yaratılışa duyurulmuş olan müjdenin umudundan ayrılmayasınız; ben Pavlus da onun hizmetkârı oldum. Sizin uğruna çektiğim acılarda şimdi seviniyorum ve Mesih'in bedeni, yani kilise uğruna, bedenimde Mesih'in sıkıntılarında eksik olanı tamamlıyorum. Onun hizmetkârı, Tanrı'nın, sizin için bana verdiği göreve göre kıldım; Tanrı'nın sözünü yerine getirmek için. Koloseliler 1:18-25.

Mesih, her şeyde üstünlüğe sahip olması gereken baştır; O'nun kilisesi ise bedendir. Baş ve beden birlikte tanrısallıkla insanlığın birleşimini temsil eder; ayrıca başka önemli bir gerçek de ortaya

konur. Baş ile beden arasındaki ilişkinin esası, başın beden üzerinde üstünlüğe sahip olması gerektiğidir. Tanrı'nın suretinde yaratılan insanlarda, üstün güçlerin (baş) daha düşük güçler (beden) üzerinde egemenlik kurması gerekir. Birlikte tek bir varlık oluştururlar; ya da Yuhanna'nın ölçeceği tapınağın terminolojisiyle, Kutsal Yer'i (insanlık, beden) ve En Kutsal Yer'i (tanrısallık, baş) temsil ederler. Bu ikisinin "tek değnek", yani tek bir beden hâline nasıl birleştirildiği, "at-One-ment" işidir. Pavlus devam eder:

Bunun hizmetkârı kıldım; Tanrı'nın bana sizin uğruna verdiği görev uyarınca, Tanrı'nın sözünü tümüyle duyurmak için—çağlardan ve kuşaklardan beri gizli kalmış, fakat şimdi O'nun kutsallarına açıklanmış olan gizemi. Tanrı, uluslar arasında bu gizemin yüceliğinin zenginliğinin ne olduğunu onlara bildirmek istedi: yani içinizdeki Mesih, yüceliğin umudu. Biz de O'nu duyuruyoruz; her insanı uyarak ve her insanı bütün bilgelikle öğreterek, her insanı Mesih İsa'da kusursuz olarak sunabilelim diye. Bu uğurda ben de emek veriyorum; içimde güçlü bir şekilde etkin olan O'nun gücüne göre mücadele ediyorum. Koloseliler 1:25-29.

"Mesih'te her insanın kusursuzluğunu" sunan yüz kırk dört binin kusursuzluğu, tanrısallığın insanlıkla birleşimi olan "Tanrı'nın sırrıdır"; Pavlus'un belirttiği gibi, bu, "Mesih'in insanlıkta olması", "yücelik umudu"dur. Yedinci Boru'nun çalındığı günlerde bu sır tamamlanır. Hezekiel bu birleşmeyi tanımlarken, sembolik bağı belirtmek için biri kuzey krallığı, diğeri güney krallığı için iki asa kullanır; bu bağ, tapınağı "kırk altı" sayısı ile temsil eder. "Kırk altı" sembolik bağının esası, "iki yüz yirmi" sembolik bağıyla birleştirilecektir.

İki yüz yirmi, tanrısallığın insanlıkla birleşmesinin sembolüdür. 1611'de Kral James Kutsal Kitap çevirisinin yayımlanmasından, 1831'de Miller'in mesajının ilk sunumuna ve ardından 1833'te Vermont Telegraph'ta mesajın yayımlanmasına kadar iki yüz yirmi yıl vardır. Miller'in mesajı, 1798'de Daniel kitabının mühürü açıldığında Kutsal Kitap'tan türetilen bilgi artışının resmileştirilmesiydi. 1611'deki başlangıç tarihinde tanrısal bir belge yayımlandı ve 1831'deki bitiş tarihinde, 1798'de mühürü açılan tanrısal hakikate dayanan beşerî bir yayın yayımlandı.

Bu üç tarih yalnızca iki yüz yirmi yılı değil, aynı zamanda İbranice "Hakikat" kelimesinin yapısını da temsil eder; bu kelime, İbrani alfabesinin birinci, on üçüncü ve son harflerinin birleştirilmesiyle oluşturulur. Başlangıçta ilahî bir bildiri ve sonda beşerî bir bildiri; 1798 ise bilgide bir artışı temsil eder; bu artış, o bilgiyi reddeden kötü kişilerden oluşan bir sınıfı açığa çıkaracak ve böylece isyanın sembolü olan on üçüncü harfi temsil edecektir. İki yüz yirmi yıllık o bağ, birinci meleğin hareketinde tesis edildi ve üçüncü meleğin hareketi ikinci bir tanıklık sağlar.

1776'da ilahî belge olan Bağımsızlık Bildirgesi yayımlandı ve iki yüz yirmi yıl sonra, 1996'da, beşerî bir belge olan The Time of the End dergisi yayımlandı. Bu beşerî belge, 1989'da zamanın sonunda ortaya çıkan bilgi artışından türetilmişti; bu bilgi artışı, 1798'de olduğu gibi, Bağımsızlık Bildirgesiyle temsil edilen ilahî mesaja karşı bir isyan doğurdu. 1996'daki bilgi artışı, yakında gelecek Pazar yasasıyla, 1776'da ilan ettiği özgürlük ve bağımsızlığı yitirecek olan Amerika'nın geleceğini tespit etti. Bu durum, iki yüz yirmi sayısının ilahiyet ile insanlığın birleşimini temsil ettiğine dair ikinci bir tanıklık sağlar; bu ikinci tanıklık "Hakikat" imzasıyla ortaya konmuş, birinci meleğin tarihinde (ilk) birinci tanıkla ve üçüncü meleğin tarihinde (son) ikinci tanıkla temsil edilmiştir.

1776, aynı zamanda, Kutsal Kitap peygamberliğinde altıncı krallık olarak yerden çıkan canavarın fiilî başlangıcından önceki bir dönemin başlangıcını da işaretledi. O hazırlık döneminde hakikatin imzası bir kez daha tespit edildi; 1776 ile Amerika Birleşik Devletleri'nin başlangıcı, 1798 ile de Amerika Birleşik Devletleri'nin Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak başlangıcı işaretlendi. O başlangıçla bitiş arasındaki tarihin ortasında, on üç koloni Anayasa'yı onaylarken 1789 orta harfi işaretledi. Üç tarihin her biri Amerika Birleşik Devletleri'nin "konuşması"nı temsil eder; 1776'da Bağımsızlık Bildirgesi, 1789'da Anayasa ve 1798'de Yabancılar ve İsyân Yasaları ile. Bu tarihçe yirmi iki yılı temsil eder; bu da iki yüz yirminin onda biri, yani onda birdir; dolayısıyla İlahiyet ile beşeriyetin birleşiminin bir sembolünü de temsil eder.

Onun temsili, başlangıçta bir kuzu (tanrısallık) olarak tasvir edilip sonunda bir ejderha (insanlık) olarak sona eren yeryüzünden çıkan canavarın tarihidir. 1776, tanrısallığı işaret eden Bağımsızlık Bildirgesi ile başlar ve Yabancılar ve İsyân Yasaları insanlığı temsil eder; Kutsal Kitap kehanetindeki altıncı krallık olarak yeryüzünden çıkan canavarın hükmünün başlamasından önceki o yirmi iki yılda, kuzudan ejderhaya geçiş sembolleştirilir.

Yahuda'nın güney krallığına karşı iki bin beş yüz yirmi yıllık yargının başlangıcı, Daniel kitabı sekizinci bölüm on dördüncü ayetteki iki bin üç yüz yılın başlangıcıyla bağlantılıdır. Mabet ile ordunun Yahuda'da ayaklar altına alınması MÖ 677'de başladı; iki bin üç yüz yıllık peygamberlik sözü ise iki yüz yirmi yıl sonra, MÖ 457'de başladı. Yahuda'nın güney krallığının çubuğu, kırk altı sembolü aracılığıyla kuzey krallığına ve ayrıca iki yüz yirmi bağıyla iki bin üç yüz yıla bağlanır.

Pavlus, Tanrı'nın yönetiminin hizmetkârı olduğunu söyledi ve hizmet ettiği bu yönetimi Tanrı'nın sırrı olarak tanımladı; bu sır, içinizdeki Mesih'tir, yücelik umudu. Bu gerçeğe Timoteos'a yazarken de değinir.

Ve tartışmasız, dindarlığın sırrı büyüktür: Tanrı bedende görüldü, Ruh'ta aklandı, melekler tarafından görüldü, uluslara duyuruldu, dünyada O'na iman edildi, yüceliğe alındı. 1 Timoteos 3:16.

Paul burada tanrısallığın sırrının Tanrı'nın bedende görünmesi olduğunu söylüyor. Tanrı baştır, beden de onun gövdesidir. Tanrısallığın sırrı imanlıdaki Mesih'tir; bu, tanrısallık ile insanlığın birleşmesidir. Paul ayrıca, Hosea'nın yaptığı gibi, evlilik benzetmesini de kullanır.

Çünkü biz onun bedeninin üyeleriyiz; onun etinden ve kemiklerindemiz. Bu nedenle adam babasını ve annesini bırakacak, karısına bağlanacak ve ikisi tek bir beden olacak. Bu büyük bir sırdır; ancak ben Mesih ve kilise ile ilgili olarak söylüyorum. Efesliler 5:30-32.

Otuz yedinci bölümde Hezekiel, son günlerin antlaşmasını, yani yüz kırk dört bin olarak tanımlananlarla yapılan yenilenmiş antlaşmayı tespit ettiğinde, iki asanın birleştirilmesine dair bir tasvir sunar. Bu iki asa, satır üstüne satır, Hoşea ile Pavlus'un evlilik mecazını içerir. Birleştirildiklerinde artık iki ulus değil, sonsuza dek tek bir ulus olacaklardı.

Onları, İsrail'in dağlarında, ülkede tek bir ulus yapacağım; hepsine tek bir kral hükmedecek. Artık iki ulus olmayacaklar; artık hiçbir şekilde iki krallığa bölünmeyecekler. Artık putlarıyla, iğrenç şeyleriyle ya da günahlarından herhangi biriyle kendilerini kirletmeyecekler. Ama ben

onları, günah işledikleri bütün oturdukları yerlerden kurtaracağım ve arındıracağım. Böylece benim halkım olacaklar ve ben de onların Tanrısı olacağım. Hezekiel 37:22, 23.

Hezekiel'de söz edilen birleşme, artık bölünmedikleri, artık günah işlemedikleri, arındıkları ve Tanrı'nın onların tek Tanrısı olduğu, onların da tek bir krala sahip oldukları zamanı belirtir. 22 Ekim'de Antlaşmanın Elçisi, halkını "arındırmak" için ansızın tapınağa geldi. Bir krallık almak için geldi; Petrus'a göre, bu krallığın halkı o zaman kâhinler ve krallar krallığı olacaktır. O tarihte damat da düğüne geldi; bu, Pavlus ile Hoşea'nın tanımladığı sırdır ve tanrısallıkla insanlığın birleşmesini temsil eder. Yuhanna, Pavlus'un "içinizdeki Mesih, yüceliğin umudu" diye tanımladığı bu sırrın, yedinci meleğin borazanını çaldığı günlerde tamamlanacağını belirtir.

Ama yedinci meleğin sesinin işitileceği günlerde, o seslenmeye başladığında, Tanrı'nın sırrı, bunu kulları olan peygamberlere bildirdiği gibi tamamlanacaktır. Vahiy 10:7.

Yedinci melek, 11 Eylül 2001'de gelen üçüncü "vay"dır. Yedinci melek, üçüncü melek 1844'te geldiğinde ve sonrasında borazanını çalmaya başladı; ancak 1863'teki isyan, işin tamamlanmasını engelledi. Üçüncü melek 11 Eylül 2001'de geldi ve yedinci borazan yeniden çalmaya başladı; bu kez "Tanrı'nın sırrı" "tamamlanacaktır." Bu "sır", ilahi olan ile insan olanın birleşimidir; bu birleşim yüz kırk dört bini meydana getirir ve onlar da ardından Tanrı'nın sancağı ve ordusu olurlar. Bu nedenle Hezekiel'in otuz yedinci bölümü, Hezekiel'in ölü, kuru kemiklerle dolu bir vadiye götürülmesiyle başlar. Bu kemikler, 11 Eylül 2001'deki Laodikya Adventizmini temsil eder; bu nedenle Pavlus, Tanrı'nın sırrına ilişkin Müjdesini Laodikyalılara yöneltir.

Sizin için, Laodikya'dakiler için ve yüzümü bizzat görmemiş olanların tümü için ne büyük bir mücadele verdiğimi bilmenizi isterim; öyle ki yürekleri teselli bulsun, sevgiyle birbirine kenetlensin ve Tanrı'nın, Baba'nın ve Mesih'in sırrını tanımaya götüren, anlayıştan doğan tam güvenceye ait bütün zenginliklere erişsinler. O'nda bilgelik ve bilginin bütün hazineleri saklıdır. Koloseliler 2:1-3.

Bu, Sister White'ın Hezekiel'in ölü, kurumuş kemikleriyle ilişkilendirdiği betimlemedir.

Ama bu kurumuş kemikler benzetmesi yalnız dünyaya uygulanmakla kalmaz; büyük bir ışıkla kutsanmış olanlara da uygulanır; çünkü onlar da vadideki iskeletler gibidir. İnsan biçimine, bedeninin çerçevesine sahiptirler; ama ruhsal yaşama sahip değildirler. Ne var ki mesel, kurumuş kemikleri yalnızca insanların şekillerine bürünmüş halde bırakmaz; çünkü uzuv ve yüz hatlarının simetrisi yeterli değildir. Yaşam nefesi bedenleri canlandırmalı ki doğrulsunlar ve faaliyete atılsınlar. Bu kemikler İsrail evini, Tanrı'nın kilisesini temsil eder ve kilisenin umudu Kutsal Ruh'un canlandırıcı etkisidir. Rab, kurumuş kemiklere üflemedir ki yaşasınlar.

Tanrı'nın Ruhu, canlandırıcı gücüyle, her insanda bulunmalıdır ki her ruhsal kas ve kiriş faal olsun. Kutsal Ruh olmadan, Tanrı'nın nefesi olmadan, vicdanda uyusukluk, ruhsal yaşamın kaybı vardır. Ruhsal yaşamdan yoksun olanların birçoğunun adı kilise kayıtlarında bulunur, ama adları Kuzunun yaşam kitabına yazılı değildir. Kiliseye katılmış olabilirler, ama Rab'be bağlı değildirler. Belirli bir dizi görevi yerine getirmekte gayretli olabilir ve yaşayan insanlar olarak görülebilirler; ama birçoğu, 'adın yaşar, ama ölüsün' denilenler arasındadır.

Ruhun Tanrı'ya gerçek bir dönüşümü olmadıkça; Tanrı'nın hayat nefesi ruhu ruhsal yaşama kavuşturmadıkça; gerçeği benimsediklerini söyleyenler gökten doğan ilkeye göre hareket etmedikçe, sonsuza dek yaşayan ve kalan çürümez tohumdan doğmuş olmazlar. Mesih'in doğruluğuna tek güvenceleri olarak güvenmedikçe; O'nun karakterini örnek alıp O'nun ruhuyla emek vermedikçe, çıplaktırlar, O'nun doğruluğunun giysisini giymemişlerdir. Ölüler çoğu zaman diri sayılır; çünkü kurtuluş diye adlandırdıklarını kendi düşüncelerine göre gerçekleştirmeye çalışanların içinde, Tanrı'nın kendi iyi isteği uyarınca hem istemeyi hem de yapmayı gerçekleştiren çalışması yoktur.

"Bu sınıf, Hezekiel'in görünümünde gördüğü kurumuş kemikler vadisiyle iyi temsil edilir."
Review and Herald, 17 Ocak 1893.

Laodikya mesajı, Adventizm'e ilk kez 1856'da, tam da Rab'bin Levililer kitabının yirmi altıncı bölümündeki "yedi zaman"la ilgili ilerleyen ışığı açtığı o yıl sunuldu. Tövbe çağrısında bulunan içsel bir mesaj ile peygamberliğe dair dışsal bir mesajdan oluşan 1856 mesajı, 1863'te reddedildi. "Mesih içinizde, yücelik umudu" sırrına dair Laodikya mesajı 1888'de İhtiyarlar Jones ve Waggoner tarafından tekrarlandı ve o mesaj, Bayan White tarafından da Laodikya'ya yönelik mesaj olarak tanımlandı.

Kural üzerine kural ilkesine göre, Hezekiel Kitabı'nın otuz yedinci bölümü, Hezekiel'in ruhsal olarak 11 Eylül 2001'e götürülmesiyle başlar; burada, günah ve suçlarında ölü olan Laodikya Adventizminin durumu kendisine gösterilir. Ona iki ayrı peygamberlik mesajı vermesi söylenir. İlki bir birleşmeyi sağlar, fakat bedenler hâlâ ölüdür. İkinci peygamberlik bildirisi, "dört rüzgâr"ın mesajını kemiklere yaşam nefesi üfleme çağırır. Dört rüzgârın mesajı, dört rüzgârı tutan dört meleği tanımlayan, yüz kırk dört binin mühürleme mesajıdır. Kardeş White, bu dört rüzgârı, zaptedildiği için kopup kurtulmaya çalışan "öfkeli bir at" olarak tanımlar. İslam'ın öfkeli atı, 11 Eylül 2001'de yaptığı gibi, kopup kurtulup geçtiği her yerde ölüm ve yıkım getirmeye çalışmaktadır; ve yakında gelecek Pazar Yasası sırasında yeniden salıverilecektir.

O mesaj, ölü bedenleri ayakta duran birleşik bir orduya dönüştürür. Bu birleşik ordu, yedinci meleğin mesajına cevaben ayağa kaldırılır; çünkü yedinci meleğin borusunu üflediği günlerde, yüz kırk dört binin Mesih'le evliliğinin gizemi tamamlanacaktır.

Sonra Hezekiel'e, bir ulus hâline gelen iki değneğin birleşmesi gösterilir. Bu iki değnek, kuzeydeki İsrail Krallığı ile güneydeki Yahuda Krallığıdır; ikisi de iki bin beş yüz yirmi yıllık dağılma dönemlerinin sonunda bir ulus olarak birleşirler. Bu ortak bitiş, ortak dağılma dönemlerinin başında ve sonunda yer alan kırk altı yıl ile temsil edilen ruhsal bir tapınak meydana getirir.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

'Ve sabah erkenden kalkıp Tekoa çölüne gittiler; yola koyulduklarında Yehoşafat durup şöyle dedi: Beni dinleyin, ey Yahuda ve ey Yeruşalim halkı! Tanrınız Rab'be iman edin ki sağlam durasınız; O'nun peygamberlerine iman edin ki başarılı olasınız. 2. Tarihler 20:20.'

"Tanrınız Rab'be güvenin, güvenlikte olursunuz; onun peygamberlerine güvenin, başarılı olursunuz.'

Yeşaya 8:20. "Yasaya ve tanıklığa; bu söze göre konuşmazlarsa, bunun nedeni içlerinde ışık olmamasıdır."

Tanrı'nın halkının önüne burada iki metin sunuluyor: başarı için iki koşul. Bizzat Yehova'nın söylediği yasa ile peygamberlik ruhu, O'nun halkını her durumda yönlendiren iki bilgelik kaynağıdır. Tesniye 4:6. 'Bu, ulusların gözünde sizin bilgelik ve anlayışınız olacaktır; onlar, şüphesiz bu büyük ulus bilge ve anlayışlı bir halktır diyecekler.'

Tanrı'nın yasası ile Peygamberlik Ruhu, kiliseye rehberlik etmek ve öğütte bulunmak için birlikte hareket eder; kilise de O'nun yasasına itaat ederek bunu kabul ettiğinde, gerçeğin yolunda ona rehberlik etmesi için Peygamberlik Ruhu gönderilmiştir.

Vahiy 12:17. "Ve ejderha kadına öfkeleni ve Tanrı'nın buyruklarını tutan ve İsa Mesih'in tanıklığına sahip olan onun soyunun ortakalanlarıyla savaşmaya gitti." Bu peygamberlik sözü, ortakalan kilisenin Tanrı'nın yasasını kabul edeceğini ve peygamberlik armağanına sahip olacağını açıkça belirtir. Tanrı'nın yasasına itaat ve peygamberlik ruhu, Tanrı'nın gerçek halkını her zaman ayırt etmiştir ve sınaama genellikle güncel tezahürler üzerinden yapılır.

Yeremya'nın zamanında insanlar Musa'nın, İlyas'ın ya da Elisa'nın mesajını sorgulamıyorlardı; ama Tanrı'nın Yeremya'ya gönderdiği mesajı sorguladılar ve bir kenara ittiler; ta ki onun gücü ve etkisi heba olana ve Tanrı'nın onları sürgüne götürmesinden başka çare kalmayana dek.

Benzer şekilde, Mesih'in günlerinde insanlar Yeremya'nın mesajının doğru olduğunu öğrenmişlerdi ve babalarının günlerinde yaşamış olsalardı onun mesajını kabul edeceklerine kendilerini inandırmışlardı, ama aynı zamanda bütün peygamberlerin kendisi hakkında yazmış olduğu Mesih'in mesajını reddediyorlardı.

Üçüncü meleşin mesajı, kiliseye Tanrı'nın yasasını tüm doluluğu ve kudretiyle açıklamak için dünyada ortaya çıktığında, peygamberlik armağanı da hemen geri getirildi. Bu armağan, bu mesajın geliştirilmesi ve ileriye taşınmasında çok önemli bir rol oynamıştır.

"Kutsal Yazıların yorumları ve hizmet yöntemleri konusunda, mesaja inananların inancını sarsmaya ve hizmette ayrılığa yol açmaya elverişli görüş ayrılıkları ortaya çıktığında, peygamberlik ruhu duruma her zaman ışık tutmuştur. Her zaman imanlılar topluluğuna düşüncede birlik ve eylemde uyum getirmiştir. Mesajın gelişimi ve hizmetin büyümesi sürecinde ortaya çıkan her krizde, Tanrı'nın yasasına ve peygamberlik ruhunun ışığına sıkı sıkıya bağlı kalanlar galip gelmiş ve hizmet ellerinde ilerleyip gelişmiştir." Loma Linda Messages, 34.